

Caius Licinius Calvus

ŐSZ VOLT, DORIA...

Ősz volt, Doria, szél sodort
hozzád, hűvös idő ha egy
véletlen falevélt lehel
rád – válladra lebegtetett,
ejtett hirtelen engem.

Tél jön, Doria, s új tavasz
is hajt téged a fény felé,
tőlem messzeröpít a nyár –
játsszin pörget a sors, akár
kockát istenek ujja.

Szólj hozzám, vacsorázz velem,
érezzem szavak ízeit –
nem szeretne a szám, a nyelv
szótlan megkeseredni szép,
némult égiek ajkán.

Kovács András Ferenc* fordítása

Kalligram, 2020/9.

Caius Licinius Calvus (i.e. 82 – i.e. 47?) előkelő plebejuscsaládból származó római szónok és költő, Catullus legjobb barátja. Irodalmár barátaival együtt elhatárolta magát Caesar és Pompeius politikai törekvéseitől. A szónoki pályán Cicero vetélytársának számított, az atticista stílus és iskola egyik fő képviselője volt. (Sajnos beszédei, levelei és különféle értekezései teljesen elvesztek – csak apróbb prózai fragmentumai maradhattak fenn.) A fiatal, művelt ifjak körének, a „neóterikusok” néven emlegetett csoportnak irodalomelméleti megalapozójaként is munkálkodott, s közkedvelt költő maradt még az augustusi aranykor idején is. Számos és sokféle költői művének jelentős része mégis elveszett, s mára mindössze 158 verse, illetve 21 verstörédéke maradt ránk.

* Kovács András Ferenc 1959-ben született Szatmárnémetiben (Románia). Verset és esszét ír, műfordítással foglalkozik. József Attila-, Babérkoszorú- és Kossuth-díjas.